

ЗЕМЛЯ – Код Нації

1. Зasadничо-висхідні принципи Конституції України, що закладені у Розділі I Конституції України, є обов'язковими орієнтирами всього суспільного життя в Україні, вони визначають основу конституційного ладу і підвали суспільних відносин в Україні. Народні депутати, президент і уряд, ініціюючи проекти законів та видаючи закони, зобов'язані беззаперечно керуватись у своїй діяльності саме цими приписами, як доктринальними настановами.
2. Виходячи із вказаних приписів і відповідно до положень частини 2 статті 19 Конституції України, всі носії влади (*президент, народні депутати, міністри, державні службовці тощо*), зобов'язані діяти лише на підставі Конституції і законів України. Саме це і обумовлює їхню поведінку, а в іншому випадку вони є порушниками свого статусу і узурпаторами влади.
3. Зasadничо-висхідні положення Конституції України визначають ЗЕМЛЮ, як національне багатство (частина 1 стаття 14), тобто багатство всієї Української нації. Це багатство перебуває під особливою охороною держави (стаття 14). Інституції державної влади (*Президент, Верховна Рада, Кабінет Міністрів тощо*) та їхні посадовці повинні охороняти це багатство, а не розбазарювати його або допомагати у його розкраданні.
4. Зasadничо-висхідні положення Конституції України визначають ЗЕМЛЮ також, як об'єкт власності Українського Народу (частина 1 статті 13), тобто всіх громадян України (Преамбула Конституції). Лише громадян України, а ні якійсь інших осіб. Це домінантний принцип і застереження.
5. Визначення ЗЕМЛІ об'єктом власності і національним багатством Українського Народу зцементовує її надважливе призначення і світоглядну ознаку – **державоутворюючу**. ЗЕМЛЯ є КОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ. Народні депутати України, голосуванням 13 і 14 листопаду 2019 року за основу двох законопроектів щодо ринку ЗЕМЛІ та способу розпорядження нею, їхні автори, пропагандисти і проштовхувачі ідей сумнівного ринку, взяли на себе відповідальність за ліквідацію КОДУ Української Нації, основи Українства.
6. ЗЕМЛЯ, як національне багатство, в умовах наростання планетарної продовольчої кризи, набуває додаткового значення і важеля. Земля, особливо сільськогосподарського призначення стає репродуктивною умовою життєздатності Народу і збереження генофонду Української Нації. Землю, як основний засіб виробництва харчових продуктів у сільських і лісових господарствах, який у цих галузях нічим не можна іншим замінити, обумовлює економічні, соціальні, політичні та інші функції держави.

7. Кожний громадянин України відповідно до частини 2 статті 13 Конституції України має право користуватись природними об'єктами права власності Українського Народу відповідно до закону, зокрема і Землею. Звертаю увагу – **користуватись**, а не володіти. Зазначено також, що власність (будь-яка) зобов'язує і власність не може бути використаною на шкоду людині і суспільству (частина 3 статті 13 і частина 7 статті 41 Конституції).
8. Розпорядження і користування правом власності на Землю, особливо сільськогосподарського призначення як репродуктивного базису, може бути обмежено в законодавчому порядку в інтересах суспільства і дбання про збереження сфери життєзабезпечення прийдешнім поколінням Українського Народу.
9. **Носієм суверенітету** в Україні є НАРОД (частина 2 статті 5 Конституції), а не органи влади. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить **виключно** Українському Народу і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами (частина 3 статті 5 Конституції), і до речі, незалежно від того, в якій саме спосіб це відбувається – у силовий чи у «законодавчо-лагідний». Розробляючи законопроекти, пропагуючи їх і приймаючи за основу – ні президент, ні кабінет міністрів, ні народні депутати не запитали у носія суверенітету його бачення щодо індивідуального набуття права власності на землю.
10. Діями, які, за ініціативою Президента України і Кабінету Міністрів України, вчинили народні депутати України 13 і 14 листопада 2019 року, проголосувавши за основу два законопроекти щодо ринку ЗЕМЛІ та спосіб розпорядження нею, завдається шкода суверенітетові України, її державній, економічній безпеці, а це відповідно до статті 111 Кримінального Кодексу України є – **Державною Зрадою**.

Суддя Конституційного Суду України у відставці Віктор Шишкін